

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/53/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818200242
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5818200242.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a Mgr. Anny Mihálikovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: B. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, dieťa rodičov matky: V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. č. XXX, zastúpená splnomocneným zástupcom Mgr. Miroslavom Golianom, advokátom so sídlom A., ul. A. č. XX, a otca: Q. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., ul. N. č. XXX/XX, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 5P/3/2018-54 zo dňa 15. mája 2018, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch III., IV. a V. potvrdzuje.

Vo výroku I. a II. zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Námestovo rozsudkom č. k. 5P/3/2018-54 zo dňa 15.05.2018 rozhodol tak, že maloletá B. W., nar. XX.XX.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať a spravovať jej majetok budú obaja rodičia (výrok I.). Otec je povinný prispievať na výživu maloletej B. W., nar. XX.XX.XXXX sumou 130 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.). Súd upravuje styk otca s maloletou B., nar. XX.XX.XXXX tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý 5. týždeň v kalendárnom roku v čase od piatka 15:00 hod do nedele 16:00 hod, počnúc 18. týždňom kalendárneho roku. Počas letných prázdnin je otec oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom v čase od 01.08. od 11:00 hod. do 15.08. do 19:00 hod. príslušného kalendárneho roku, a počas Vianočných sviatkov v čase od 23.12. od 14:30 hod. do 25.12. do 18:00 hod. párneho kalendárneho roku (výrok III.). Otec je povinný maloleté dieťa prevziať v mieste bydliska matky a v určený deň a čas matke riadne odovzdať. Matka je povinná maloleté dieťa na stretnutie s otcom riadne pripraviť (výrok IV.). Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok V.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom podaným súdu dňa 06.02.2018 matka dieťaťa žiadala, aby súd zveril maloletú do jej osobnej starostlivosti s právom oboch rodičov zastupovať a spravovať jej majetok, otca žiadala zaviazat' prispievať na výživu sumou 250 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci, styk otca s maloletou nežiadala upraviť. Otec dieťaťa súhlasil so zverením maloletého dieťaťa matke a s právom oboch rodičov zastupovať a spravovať majetok maloletej. Nesúhlasil s výškou výživného. Žiadal upraviť styk, a to aj na obdobie prázdnin a Vianočných sviatkov. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že maloleté dieťa žije v spoločnej domácnosti s matkou, má 5 rokov, navštevuje Materskú školu v Habovke, nemá špeciálne záľuby a ani výrazné zdravotné komplikácie, v súvislosti s návštevou

materskej školy matka platí sumu 25 eur (7 eur ZRPŠ a 18 eur strava). Na jej výživu otec prispieva 80 eur mesačne. Maloletá sa s otcom stretáva, naposledy v januári 2018. S otcom má dobrý vzťah. Príjem matky tvorí príspevok za opatrovanie svojej sestry 232,75 eur, rodinné prídavky na 2 deti 2x 23,52 eur (matka dieťaťa má ešte vyživovaciu povinnosť k maloletému W. S., nar. XX.XX.XXXX, na ktorého otec platí výživné v sume 130 eur mesačne) a otcom poukazované výživné 80 eur mesačne. Do 31.08.2017 pracovala vo firme HS electronic, s.r.o., Závodná 459, Nižná, kde dosahovala príjem 363,20 eur. Žije s deťmi v rodinnom dome svojich rodičov, ktorým prispieva na bývanie 150 eur mesačne. Rodičia matky dieťaťa sú starobní dôchodcovia. Otec dieťaťa je zamestnaný v nepretržitej prevádzke Západoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s., Nitra. Za obdobie od apríla 2017 do marca 2018 dosiahol priemerný mesačný zárobok 635 eur. Na výživu maloletej prispieva sumou 80 eur mesačne a platí poisťnú so sporením v sume 24 eur. Žije sám v byte, za ktorý platí 100 eur + plyn 7,64 eur + 6 eur energie, TV - 5 eur a internet 15,72 eur. Spláca pôžičku 50 eur (rodičom) na zakúpené ojazdené vozidlo zn. Hyundai i30. Iné vyživovacie povinnosti nemá. Má novú partnerku.

Zhrnúc vyššie uvedené bol súd názoru, že návrh matky je v prevažnej časti dôvodný (pri zohľadnení tvrdení otca o úprave styku s maloletou). Mal zistené, že rodičia maloletej nie sú a neboli manželia, nežijú v spoločnej domácnosti. Maloleté dieťa žije s matkou, ktorá sa oň osobne stará, v jej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky. Vychádzajúc preto zo zhodného návrhu účastníkov konania - matky, otca a kolízneho opatrovníka, potom maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky s právom oboch rodičov zastupovať ju a spravovať jej majetok podľa § 36 v spojení s § 24 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“). Otca zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou 130 eur mesačne počnúc od právoplatnosti rozsudku, keďže za iné obdobie matka dieťaťa výživné nežiadala priznať. Sumu výživného vo výške 130 eur považoval za zodpovedajúcu odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, ktoré má aktuálne 5 rokov, navštevuje materskú školu, je zdravé, nemá žiadne zdravotné komplikácie a ani nadmerné aktivity. Na druhej strane považoval za potrebné uviesť, že otcove pomery s priemerným mesačným príjmom 635 eur aj po odpočítaní základných životných potrieb sú také, ktoré umožňujú platiť súdom určené výživné. Toto je určené zároveň tak, aby zohľadnilo aj pribúdajúci vek tohto maloletého dieťaťa a okolnosť, že v septembri 2019 nastúpi do prvého ročníka základnej školy. Súd zohľadnil aj fakt, že otec prispieva aj formou budúceho zabezpečenia - formou sporenia (poistky so sporením) 24 eur, ktorým zabezpečuje maloletému dieťaťu narastajúce potreby do budúcnosti. Podľa súdu takto nastavené výživné plne rešpektuje všetky kritériá - jednak odôvodnené potreby maloletej a aj uspokojovanie jej budúcich potrieb a jednak schopnosti a možnosti otca. Nepovažoval preto za dôvodné výživné vo výške 250 eur, keď ani na strane maloletého dieťaťa nezistil žiadnu výnimočnú okolnosť, pre ktorú by mal určiť výživné v žiadanej výške a ani na strane otca nezistil také zárobkové a finančné (majetkové) pomery, teda inú životnú úroveň, čo by odôvodnilo u tohto päťročného dieťaťa výživné v uvedenej výške. Otec je vlastníkom bytu, ktorý nadobudol ešte za predchádzajúceho manželstva, okrem základných životných potrieb a nákladov na bývanie spláca pôžičku 50 eur. Pokiaľ ide o zakúpené motorové vozidlo, ide o vozidlo ojazdené s určitým množstvom ubehnutých kilometrov, jedná sa o vozidlo bežné a úžitkové - Hyundai i30 a nie vozidlo vyššej radovej triedy, ktoré sa otec rozhodol využívať (aj) pri realizácii styku s maloletou na ceste z W. do S. (Orava) a späť. Žiaden majetok, ktorý by enormne zvyšoval úroveň otca súd nezistil.

Pokiaľ ide o návrh otca o úpravu styku s maloletou akceptoval jeho vyjadrenie (návrh), keďže matka voči úprave styku nemala námietky (len vo vzťahu k prespávaniu maloletého dieťaťa u otca) a proti úprave styku nebol ani kolízny opatrovník (hoc navrhol postupne rozširovať styk otca s dieťaťom s možnosťou prespávania dieťaťa u otca). Súd zistil, že dieťa má s otcom dobrý vzťah, na otca sa teší. Styk sa prerušil po tom, čo medzi rodičmi došlo k názorovej nezhode. Upravil preto stretávanie sa otca podľa výroku rozsudku, a to tak ako pripadá jeho voľný víkend po plynutí jeho pracovných dní v nepretržitej prevádzke, keďže až do prerušenia komunikácie medzi matkou a otcom stretávanie otca s maloletou takýmto spôsobom v prevažnej miere prebiehalo. Súd preto podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine určil, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý nasledujúci 5. týždeň v kalendárnom roku v čase od piatka do nedele počnúc 18. týždňom kalendárneho roku. Oproti návrhu otca čiastočne inak upravil časové rozpätie stretnutia, pretože prihliadol aj na budúci nástup dieťaťa do školy a na jeho školské povinnosti (skončenie vyučovania v piatok a prípravu na vyučovanie na nasledujúci pondelok). Obdobie letných prázdnin upravil tak, že otec je oprávnený stretnúť sa s maloletou dva augustové týždne, počas ktorých môže tráviť spoločnú dovolenku a obdobie vianočných sviatkov tak, aby aj matka a otec mali možnosť tráviť vianočné sviatky každý druhý kalendárny rok - otec každý párny kalendárny rok v čase od 23.12 od 14.30 hod do 25.12 do 18.00 hod. Súd nezohľadnil návrh matky a kolízneho opatrovníka na (ne)prespávanie u otca, keď prihliadol na vek dieťaťa - predškolský vek 5 rokov, kedy je dieťa samostatné a nie je citovo viazané na matku ako v predchádzajúcom období. Teda nezistil žiadnu okolnosť, pre

ktorú by nemal upraviť styk tak, aby dieťa nemohlo prespávať u otca. Hoci sa otec s maloletou stretol naposledy 15.01.2018, t. j. od posledného styku do rozhodnutia súdu ubehli 4 mesiace, žiadna okolnosť - telefonické nekontaktovanie sa, nezáujem, odmietanie otca zo strany maloletého dieťaťa, nezistil. Vzhľadom na uvedené bol súd názoru, že zverenie maloletého dieťaťa matke plne rešpektuje jeho právo na zachovanie doterajšieho výchovného prostredia a jeho stabilný zdravý vývin, určené výživné plne zodpovedá veku maloletého dieťaťa, jeho odôvodneným potrebám a zároveň zodpovedá schopnostiam a možnostiam otca platiť určené výživné - podľa § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Úprava styku otca zároveň rešpektuje jeho právo dostatočným spôsobom participovať na výchove maloletého dieťaťa a podieľať sa na budovaní vzájomných citových väzieb. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „C. m. p.“ tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Zároveň nezistil žiadne okolnosti § 55 C. m. p. odvodňujúce priznanie náhrady trov.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie matka dieťaťa prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu, a to do výroku, ktorým súd upravil styk otca s maloletým dieťaťom.

Mala za to, že súd v časti napádaného rozhodnutia vec nesprávne právne posúdil, najmä pri rozhodovaní nebral do úvahy najlepší záujem maloletého dieťaťa. Uviedla, že na pojednávaní sa vyjadrila, že maloletá nemá s otcom žiadne skúsenosti, s jej pobytom u otca bez jej prítomnosti a už vôbec nie s jej prenocovaním u otca bez jej prítomnosti. Uviedla, že sa tak stalo iba v jedinom prípade, keď maloletá s otcom bez jej prítomnosti ostala aj na noc, a teda u neho prespala v minulosti, ale uvedené nedopadlo dobre, nakoľko malá za ňou plakala, dožadovala sa jej prítomnosti, nedokázala bez matky zaspáť, čo otec spolu so svojou matkou museli riešiť pravidelným telefonovaním jej, čo majú s maloletou robiť, ako ju majú uklidniť, ale najmä ako majú dosiahnuť, čo urobiť, aby maloletá zaspala. Ostala preto prekvapená z požiadavky otca na úpravu ním požadovaného styku, ak aj on má veľmi dobrú vedomosť, že maloletá odlúčenie od nej znáša veľmi zle a ťažko, taká situáciu na maloletú pôsobí depresívne, a preto nie je v jej záujme. Matka dieťaťa vyjadrila obavu, že ak bude maloletá ponechaná otcovi bez toho, aby bola na styk vnútorne pripravená ostať s ním bez jej prítomnosti, teda bez potrebnej prípravy na taký styk, môže násilné presadzovanie realizácie styku s otcom bez jej prítomnosti uškodiť. Aj preto pred súdom navrhovala, aby spočiatku, cca približne pol roka od vydania rozhodnutia vo veci samej, bol styk otca s maloletou upravený tak, že maloletá bude tento styk s otcom realizovať za jej prítomnosti bez toho, aby maloletá bola nútená u otca prenocovať. V tejto súvislosti matka dieťaťa poukázala aj na vyjadrenie otca, že maloletá sa s ním stretla aj v kalendárnom mesiaci január 2018 a v podstate od uvedeného obdobia nie, okrem nedávneho stretnutia po vydanom rozhodnutí vo veci samej, ktoré sa uskutočnilo za jej prítomnosti. Mala preto za to, že od posledného obdobia styku maloletej so svojim otcom v januári 2018, na krátky čas bez prítomnosti matky, je dlhým časom na to, aby maloletá mohla styk s otcom realizovať bez jej prítomnosti, a teda bez toho, aby taký styk mal negatívny dopad na psychiku maloletej, jej oddelenie od nej. Matka dieťaťa vyjadrila presvedčenie, že vhodnejšie by bolo poskytnúť maloletej primeraný čas na to, aby si na styk s otcom bez jej prítomnosti zvykla, ale najmä aby mala čas pripraviť sa aj na možné prenocovanie u svojho otca spočiatku na jednu noc, neskôr aj v rozsahu upraveného styku. Ďalej poukázala aj na to, že otec má na Orave švagra, kde prespáva pri návšteve maloletej. Matka dieťaťa preto v súlade s vyjadrením aj kolízneho opatrovníka navrhla zmenu styku otca s maloletou tak, že maloletá sa s ním bude stretávať každý 5. víkend počnúc 18. týždňom roku, a to v sobotu od 10.00 hod. do 15.00 hod. a v nedeľu v čase od 11.00 hod. do 16.00 hod. za jej prítomnosti, a to do konca roku 2018 a od nového roku 2019 každý 5. týždeň v čase od 10.00 hod. v sobotu do 16.00 hod. v nedeľu.

3. Opatrovník dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporučil zamietnuť odvolanie matky a rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdiť. Súd podľa neho rešpektuje právo maloletého dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a zachováva jeho právo na udržiavanie pravidelného rovnocenného osobného styku s obidvoma rodičmi. Ako je uvedené v rozsudku, vzájomný vzťah otca a dcéry je veľmi dobrý, naposledy sa stretli v januári 2018, odvtedy ako ho informovala matka v telefonickom rozhovore dňa 16.07.2018 sa maloletá stretla s otcom raz, za prítomnosti matky. Nejde o nezáujem otca, prípadne odmietnutie zo strany dieťaťa stretávať sa s otcom.

4. Otec dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. V prvom rade tvrdil, že podanie odvolanie je čisto účelové, pričom jeho podaním matka sleduje iba odklad právoplatnosti ňou napadnutého výroku rozsudku. Odkladom právoplatnosti totiž matka nadväzuje na obdobie, počas ktorého mu neumožňuje styk s maloletou, zamedzuje mu telefonickému

kontaktnu a pokúša sa ich s maloletou citovo odlúčiť a jeho ako otca psychicky týrať, keďže vie, že ho nastolený stav veľmi trápi. V poslednom rade nastolený stav negatívne vplýva aj na starých rodičov maloletej z jeho strany, ktorí svoju vnučku nevideli už takmer rok. Poukázal na to, že nenapadol odvolaním výrok o výživnom, majúc za to, že rešpektovaním rozsudku v celom jeho obsahu oboma rodičmi dôjde k uspokojeniu konfliktu medzi nimi a matka mu tak umožní pokojne realizovať styk s maloletou. Považoval za nepravdivé tvrdenie matky, že v minulosti maloletá pri trávení času s ním plakala a dožadovala sa matky. Práve naopak, pri aktivitách s maloletou ich matka opakovane vyrušovala neustálym telefonovaním maloletej, na čo maloletá reagovala tým, že sa už s matkou nechcela rozprávať do mobilu a chcela pokojne tráviť pre ňu vzácny čas s ním. V ďalšej časti vyjadrenia sa otec dieťaťa ohradzoval voči tvrdeniu matky, že by mali si s maloletou na seba zvykať a až neskôr realizovať styk bez prítomnosti matky. Dodal, že s maloletou má skvelý vzťah a v okamihu, keď ho maloletá zbadá, uteká za ním a objíma ho, pričom ho hreší, kde toľko bol. Maloletá je veľmi odvážna, pribojná a tak povediac „otcovský typ“ a nebojí sa prejaviť svoj názor a city. Preto mu príde zvláštne, keď sa matka v odvolaní snaží ho vykresliť ako cudzieho človeka, s ktorým sa podľa jej slov má styk iba „násilne presadzovať“. Ako otec je totiž napriek dlhej vzdialenosti od ich bydlísk pripravený vycestovať za maloletou a tráviť čas s ňou vždy ako je to možné. Práve aktívne trávenie času s oboma rodičmi je podľa jeho názoru v najlepšom záujme dieťaťa a z tohto úsudku vychádzal aj súd prvého stupňa. Za nenáležité považoval argumentovanie matky, že má na Orave švagra, u ktorého mal v minulosti možnosť prespať po vycestovaní. Mal za to, že nie je na mieste, aby táto okolnosť bola relevantnou v danej veci. Záverom poukázal aj na udalosti z minulosti, kedy mu matka po jeho príchode odmietla zveriť maloletú a dokonca mu ju ani len ukázať, uvedomujúc si, že styk s maloletou doposiaľ nebol súdom upravený. Aj preto považoval za potrebné, aby súd na úprave jeho styku s maloletou bol vymedzený čo možno najširšie, keďže za súčasného stavu je možnosť dohody s matkou, vzhľadom na jej správanie, tak povediac vylúčená. Odvolaním napadnutý výrok rozsudku preto považoval v celom rozsahu za vecne správny, zohľadňujúci najlepší záujem maloletej.

5. Matka dieťaťa sa k vyjadreniu otca a kolízneho opatrovníka dieťaťa písomne nevyjadřila.

6. Kolízny opatrovník k vyjadreniu otca dieťaťa (v podaní zo dňa 22.08.2018 nesprávne uviedol vyjadrenie k odvolaniu otca - poznámka odvolacieho súdu) uviedol, že ako mu potvrdila matka v telefonickom rozhovore 16.07.2018 dieťa sa stretlo s otcom a stretnutie prebehlo bez problémov. Dieťa má s otcom dobrý vzťah, a preto nie je dôvod zužovať alebo obmedzovať kontakt dieťaťa s otcom. Otec má záujem sa s dieťaťom stretávať a dieťa sa teší, keď otca vidí, preto je vhodné styk dieťaťa s otcom rozširovať a upevňovať. Súd zobral do úvahy najlepší záujem dieťaťa, preto odporučil opäť rozsudok okresného súdu potvrdiť.

7. Otec dieťaťa súhlasil s vyjadrením kolízneho opatrovníka a jeho odporúčaním zamietnuť odvolanie matky a potvrdiť rozsudok okresného súdu v celom rozsahu. Uviedol, že s dcérou má vynikajúci vzťah a vie, že aj on jej chýba a vždy, keď prišiel veľmi sa tešila. Podľa nej matke ide len o to, aby bol s maloletou čo najmenej, a preto predlžuje súdne konanie.

8. Matka dieťaťa na vyjadrenie otca dieťaťa a kolízneho opatrovníka písomne nereagovala.

9. Krajský súd ako súd odvolací (34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, účastníkom konania (§ 362 C. s. p., § 7 C. m. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.), preskúmal rozsudok okresného súdu podľa § 65, § 66 C. m. p. a napadnutý rozsudok vo výrokoch III., IV. a V. ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 C. s. p.

10. Matka dieťa odvolaním napadla rozsudok okresného súdu ohľadom výroku, ktorým upravil styk otca tak, že je oprávnený stretávať sa s maloletou každý 5. týždeň v kalendárnom roku v čase od piatka 15.00 hod do nedele 16.00 hod, počnúc 18. týždňom kalendárneho roku. Vytýkala súdu, že v tejto časti vec nesprávne právne posúdil, najmä pri rozhodovaní nebral do úvahy najlepší záujem maloletého dieťaťa.

11. Podľa ustanovenia § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem

maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Rodič, ktorý nemá maloleté dieťa vo svojej priamej výchove, má obmedzenejšie možnosti ovplyvňovať jeho výchovu než rodič, ktorý dieťa vo svojej výchove má. Napriek tomu však nie je zodpovední za výchovu dieťaťa zbavený. Svoj vplyv na maloletého môže uplatňovať pri pravidelnom styku s ním, na ktorý má zásadne právo. Je i v záujme maloletého, aby na jeho výchovu pôsobili obidvaja rodičia a aby si, i keď rodičia žijú oddelene, vytvoril citové vzťahy k obidvom.

Pri rozhodovaní súdu je potrebné otázku styku, jeho časové vymedzenie a miesto stretávania, posudzovať veľmi starostlivo, pričom sa nemajú použiť iba paušálne hľadiská. Rozhodujúce pritom budú okolnosti na strane maloletého dieťaťa: jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v osobnej starostlivosti, denný režim, najmä so zreteľom na školské povinnosti a pod., ako aj okolnosti na strane rodičov: ich vzájomný vzťah, ich časové a hospodárske možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča, ktorý ho nemá v osobnej starostlivosti.

Zákon o rodine vychádza zo zásady, že na otázke úpravy styku rodiča s dieťaťom ako špeciálnej zložke výkonu rodičovských práv a povinností sa rodičia dohodnú. Rozhodovanie súdu prichádza do úvahy až po zistení, že dohoda rodičov možná nie je a je potrebné, aby o tejto otázke rozhodol na návrh niektorého z nich, prípadne aj bez návrhu, orgán štátnej moci - súd.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie ohľadom úpravy styku otca s dieťaťom nakoľko dohoda rodičov nebola možná, vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, pri určovaní jeho rozsahu správne prihliadol na rozhodujúce hľadiská a na základe nich vec aj v napadnutej časti správne právne posúdil. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu prvej inštancie zodpovedá v zásadných bodoch kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p., odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

13. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní matkou dieťaťa vznesené a mal za to, že jej odvolanie nie je dôvodné. Pokiaľ poukazovala na prípad, keď maloletá s otcom bez jej prítomnosti ostala aj na noc, teda u neho prespala, čo nedopadlo dobre, nakoľko táto za ňou plakala, dožadujúc sa jej prítomnosti tak je potrebné uviesť, že uvedenú situáciu matka dieťaťa uvádzala už v konaní pred okresným súdom s tým, že v uvedenom čase mala maloletá 3-4 roky. Okresný súd preto správne poukázal, že v súčasnej dobe má maloletá 5 rokov, je v predškolskom veku, dieťa je samostatné a nie je citovo viazané na matku ako v predchádzajúcom období. Na uvádzanie matky dieťaťa, že ponechanie dieťaťa otcovi bez potrebnej prípravy na styk bez jej prítomnosti môže dieťaťu len uškodiť, odvolací súd neprihliadol pretože je založené bez ďalšieho len na predpokladoch. K jej poukázaniu na posledné stretnutie otca s dcérou v januári 2018, ktoré je podľa nej dlhým časom na realizáciu styku bez jej prítomnosti, odvolací súd uvádza, že aj keď uvedené bolo nesporné, nebolo ňou tvrdené, že by od uvedeného dňa došlo zo strany dieťaťa k prejavom, ktorými by otca odmietala. Navyiac podľa vyjadrenia kolízneho opatrovníka po rozhodnutí okresného súdu a to v júli 2018 prebehlo stretnutie dieťaťa s otcom bez problémov aj keď za prítomnosti matky. Otec dieťaťa v konaní pred okresným súdom a aj vo vyjadrení k odvolaniu poukazoval na to, že s maloletou má dobrý vzťah, pričom matka dieťaťa tieto jeho tvrdenia nepopierala a ani na ne písomne nereagovala. Okrem toho aj kolízny opatrovník sa v odvolacom konaní vyjadril v prospech stretávania dieťaťa s otcom v takom rozsahu ako rozhodol okresný súd a teda aj prespávaním v jeho domácnosti. Odvolací súd zdôrazňuje, že práve osobný styk otca s dieťaťom je jedným z prostriedkov na zabezpečenie jeho čiastočnej spoluúčasti ako rodiča, na výchovu dieťaťa a na udržiavanie rodičovského vzťahu a upevňovanie si citových vzťahov. Právo stretávania sa s dieťaťom mu zaručuje aj právo výchovne na dieťa počas tohto času pôsobiť k čomu má prispieť aj rozsah styku, ktorý je za súčasného stavu v najlepšom záujme dieťaťa.

14. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výrokoch III., IV. a V. ako vecne správny potvrdil. Vo výrokoch I. a II., ktoré neboli napadnuté odvolaním žiadneho z účastníkov konania, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý, keď vo vzťahu k výroku o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať a spravovať jej majetok budú obaja rodičia a výroku o určenie výživného súd po jeho preskúmaní podľa § 65 C. m. p. nezistil žiadne pochybenie súdu prvej inštancie.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 58, § 52 C. m. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko zo strany účastníkov konania nebol podaný návrh na ich náhradu.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).